

Phải Chẳng Đây Là Một Giác Mơ

AH Lê Trọng Thu

Đã từ lâu tôi tự đắm mình trong một xứ lạ quê người, không một bạn bè thân hữu. Ấy vậy mà, vào một buổi chiều tà, một hàng điện thoại reo vang, vội vàng chạy vào, chuông vẫn reo vang, nhắc vội điện thoại...

“Allô, tôi xin nói chuyện với ông Thu đây a...”

“Dạ thưa ông, tôi là Thu đây...”

“Thu đây hả?... xin lỗi Lê Thanh Tùng đây, kể ra cũng đã khá lâu đây nhỉ, tại mình mới được nghe lại giọng nói của nhau...”

“Ừ, Tùng đây hả? Mà đang ở đâu đây?”

“Tao đang ở Mỹ đây..Florida”

“Cậu có biết không, sau ngày mà tớ trở lại cơ quan để tiếp tục làm việc, nào ai ngờ các đồng chí đã yêu cầu bọn tớ phải đi trình diện để đi học tập cải tạo trong vòng mười ngày, rồi trở lại làm việc như cũ. Nhưng... không ngờ cuộc chạy đua lại kéo dài.”

“Mày đi xa gia đình bao lâu?”

“Tao đi ba năm. Nhưng mà thôi, Ở Trên phù hộ, bây giờ tại mình đã tìm thấy nhau... tao rất mừng ra nước mắt..”

Từ đó về sau, chúng tôi vẫn giữ liên lạc đều. Một hôm, chúng tôi lại điện thoại nói chuyện, thì Tùng mới hỏi tôi còn nhớ tên một số bạn bè cùng lớp không, rồi mới kể vài tên vài ông như Trần Trung Trực, Nguyễn Quang Bê, Ngô Hoàng Các, Ông Ngọc Ngạn vv.. Tôi trả lời, còn nhớ lắm chứ!

Sau đó, tôi được biết là tất cả anh em kể trên đều ở Mỹ. Chúng tôi đưa E-mail cho Tùng, rồi từ đó các bạn mới bắt đầu liên lạc với chúng tôi.

Để rút ngắn gọn cảm nghĩ của tôi, không thể ngờ đến năm 2017 tôi lại được cơ hội gặp hầu như gần hết bạn bè của K6KSCC. Một điều đáng ghi nhớ mãi, tuy là thời gian rất lâu mới gặp lại nhau, tuy nhiên tôi nhận thấy các bạn đối với tôi đã có rất nhiều tình cảm và chân tình.

Người ta thường nói “**Xa mặt cách lòng**”, nhưng trường hợp của anh em chúng tôi thì lại không đúng như thế...

Chúng tôi chúc tất cả các bạn bè vui mạnh và chúng mình giữ mãi mãi liên lạc với nhau.

Thân ái,
AH Trọng Thu và Kim Thu

